

Čís. 2332.

Neodvratnou překážkou podle §u 427 tr. ř. jest i porucha automobilu, jímž obžalovaný jel k líčení.

(Rozh. ze dne 30. března 1926, Zm I 41/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání odporu obžalovaného do rozsudku zemského trestního jakožto nalézacího soudu v Praze ze dne 19. prosince 1925, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem zpronevěry podle §u 183 tr. zák., a uložil nalézacímu soudu, by nařídil nové hlavní přelíčení ku projednání případu.

D ů v o d y:

Proti rozsudku v jeho nepřítomnosti vynesenu podal obžalovaný odpor odůvodňovaný tvrzením, že auto, jímž se v den hlavního přelíčení včas vypravil na cestu k soudu, stiženo bylo nehodou, která ho tak zdržela, že nemohl již zavčas dostavit se ku hlavnímu přelíčení. Skutkové údaje odporu obžalovaného byly potvrzeny svědeckou výpovědí Antonína Ch-y. Z výpovědi té plyne, že automobil, jímž obžalovaný jel ku hlavnímu přelíčení, utrpěl poruchu nepředvídanou a včas neodstranitelnou. Sluší proto pokládati za provedený ve smyslu §u 427 tr. ř. důkaz, že obžalovaný zdržen byl od zamýšleného včasného dostavení se ku hlavnímu přelíčení neodvratnou překážkou. Jest tudíž jeho odpor proti rozsudku ve smyslu prvního odstavce §u 427 tr. ř. vynesenu odůvodněn i bylo mu vyhověti a učiniti opatření shora uvedené.

Čís. 2333.

Skutková podstata zpronevěry záleží v tom, že pachatel nakládá s věcí jemu svěřenou jinak, než mu bylo svěřitelem uloženo, a že porušuje důvěru svěřitelovu, používaje jí k jinému účelu, než k jakému mu byla svěřena.

»Zadržením« jest takové chování, jímž pachatel projevuje rozhodnutí, svěřenou věc oprávněnému nevydati, nýbrž stav, jímž je věc odňata moci oprávněného, učiniti trvalým.

»Přivlastnění si« věci jest osobování si k ní práv po způsobu vlastníka.

Pouhé nevrácení věci prodané s výhradou vlastnictví a práva žádati ji v případě nedoplatení kupní ceny zpět neodpovídá pojmu »zadržení« (§ 183 tr. zák.); vyhledává se pozitivní jednání pachatelovo, z něhož plyne jeho odhodlání, stav, jímž je věc odňata z moci svěřitelovy, učiniti trvalým.

»Přivlastněním si« není tu jen přechodné zapůjčení věci za okolností, umožňujících pachateli stálou disposici s ní.

(Rozh. ze dne 30. března 1926, Zm I 102/26.)